

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris.
Libri Qvinqve**

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XCIII. Quadriennis pedibus captus sanatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

aliis Gaudiæ contigerat) persanandam erigitur in genus suorum brachialis, Pater, & Aue recitato, iconem fauibus appunit, ad hanc momento dolor ponit, infatio residet, expirat inflammatio, cibum poscit, sumit, conualescit.

XCIII.

*Quadriennia
pedibus ea-
pius sanatur.*

De beatorum honoribus S. Ignatio decretis Potosium nuncij venerant, & festis populi gaudiis soluebantur. Hinc tristis Christophoro Martinesio dolendi ansa, quod eorum in partem non veniret, erat enim membris iam quadriennium ita interceptis, ut nisi fulcris alaribus non posset insistere, coniecta itaque in sanctum confidentia, effusioque in eum animo, Itane, inquit, Beatisime Patriarcha Ignati! communes inter laetias quæ tuo nomini celebrantur, ego doleam solus, & aliis omnibus honori tuo choros ducenibus, vnum ego non possim vel gressum mouere: pios questus non spreuit sanctus Pater, eo ipso temporis puncto vigorem membris infudit tam validum, ut fulcrum proiecerit, & die proxime subsequenti omni ex parte consenserit.

XCIV.

*Caput pedi-
bus sanatur.*

Huic plane consimile, hoc eodem anno, sæculi huius nono Maiorice contigit. Dum enim apud nos, honores tunc recens Beato Ignatio dicatos, prosequeretur communibus gaudiis gratulatio publica, mulier pedum vnu priuata, iis tamen ingratitiis, adesse in templo statuit. Dimouebat hanc soror ab imprudenti consilio, immensem obiuciens populi concursum, deiectum iti à conferta turba, & pedibus proterendam. Quibus nihil mota, domo vt poterat, conatu difficile tandem exit, vixque in vico constiterat, & explicari mox pedum nodos, redire iis spiritus, & vires, ipsa fulcris alaribus procul à se abiectis, valens, & alacris templum petit, sancto gratias agit, epulo sacro illius memoriam, & beneficium celebrat.

XCV.

*Liberatus à
demonis cui
se mancipa-
rat.*

Michaëlem Schrammeum annorum septemdecim iuuenem studiorum causa parens Herbipolim miserat, sed is, quod solent suo arbitrio permissi iuuenes, in consuetudinem se dedit perditorum, à quibus inter alia sclera, etiam dæmonem pro magistro habere didicit in hunc modum res tota gesta est. Dabat operam iuri, & insigni Mago, eius quidem amicus. Michaëlem cum socio eiusdem ætatis, magi domum perdit. Illic alacriter bibitur, inde magus suas artes iactare; non fuit multa opus mangonia, ad infatuanda capita stultorum iuuenum, & proritandam curiositatem, noua & mira factandi; præsertim cum sterili curioso, spes quoque utilis adderetur, suam enim quandam extollebat radicem magus, quæ linguae indita, nihil non efficeret, iubendo quidem si linguae insellet; tangendo autem digito inhaerens forces referaret, & scrinia; comminueret catenas, subterraneos thesauros in apertum extraheret, & taumaturgiae similia ederet complura. Cæterum eam vili fore, dumtaxat tantillum animi opus esse ad ferendum semel dæmonis conspectum non ingrata specie adfuturi, ad tradendam illi urbanitatis causa, exiguo syngrapho animæ potestatem: immensem pretium exacerbans diaboli proxenetas, teruntij fecerat; sed stolidi iuuenes præpotentis radicis desiderio cibrij, nihil abnuere, sed paetis addi volueré, animæ potestatem